

28. navadna nedelja A

*Tudi če bi hodil po globeli smrtne sence,
se ne bojim hudega, ker si ti z menoj. (Ps 23,4)*

Prvo berilo

Izaija 25,6-10a

Gospod nad vojskami bo na Síonski gori pripravil vsem ljudstvom gostijo s sočnimi jedmi, gostijo z žlahtnimi vini, s sočnimi in okusnimi jedmi, s prečiščenimi žlahtnimi vini. Na tej gori bo pretrgal zagrinjalo, ki zagrinja vsa ljudstva, in pokrivalo, ki pokriva vse narode: za vselej bo uničil smrt. Gospod Bog bo obrisal solze z vseh obrazov in z vse zemlje bo odstranil sramoto svojega ljudstva, kajti Gospod je govóril. Tisti dan bodo rekli: "Glejte, to je naš Bog, čakali smo ga in nas je odrešil. To je Gospod, ki smo ga čakali, radujmo in veselimo se, da nas je odrešil." Kajti Gospodova roka bo počivala na tej gori.

Drugo berilo

Filipljanom 4,12-14.19-20

Bratje in sestre, znam biti reven in znam biti v obilju. Na vse mogoče sem se navadil: biti sit in biti lačen, biti v obilju in biti v pomanjkanju. Vse zmorem v njem, ki mi daje moč. A kljub temu je bilo lepo, da ste mi pomagali v moji stiski. Moj Bog – bogat, kakor je – bo po svojem bogastvu v veličastvu potéšil vse vaše potrebe v Kristusu Jezusu. Našemu Bogu in Očetu pa bodi slava na veke vekov. Amen.

Evangelij

Matej 22,1-10

Tisti čas je Jezus spregovóril velikim duhovnikom in starešinam ljudstva v prilikah: "Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je priredil svatbo svojemu sinu. Poslal je svoje služabnike, da skličejo povabljene na svatbo, vendar ti niso hoteli priti. Znova je poslal druge služabnike, rekoč: 'Povejte povabljenim: Glejte, pojedino sem pripravil. Moji voli in pitana teleta so zaklani in vse je pripravljeno; pridite na svatbo!' Ti pa se niso zmenili, temveč so odšli: eden na svojo njivo, drugi po svoji kupčiji;

ostali pa so zgrabili njegove služabnike, jih sramotili in pobili. Kralj se je tedaj razjézil in poslal svojo vojsko, da so pobili tiste morilce in njihovo mesto požgali.

Nato je rekel svojim služabnikom: 'Svatba je pripravljena, toda povabljeni je niso bili vredni. Pojdite torej na križišča in povabite na svatbo, kogar koli najdete.' Služabniki so odšli na potí in zbrali vse, ki so jih našli, hudobne in dobre, in svatovska dvorana se je napolnila z gosti."

V razmislek

Vsi trije svetopisemski odlomki današnjega dne se osredotočijo na vrsto osebnih drž in izkušenj, ki so vse bistveno povezane z našo krščansko vero, hkrati pa nas vabijo, da preverimo, v kolikšni meri so te drže prisotne v našem življenju.

Če se vživimo v razpoloženje prvega berila, lahko začutimo kar nekaj tolažbe, upanja in hvaležnosti, ki se odražajo v tem odlomku. Ali zaznamo tudi v našem življenju trenutke, ko Bog odpravi našo žalost in nam pripravi slavnostno pojedino? Ali lahko občutijo in izkusijo to svetopisemsko prispodobno veselja preko naše drže tudi drugi ljudje?

V drugem berilu lahko občutimo del Pavlove umirjenosti in zaupanja. Naštevaje njegovih osebnih izkušenj nam da slutiti, da mu življenjska umetnost duhovne ravnodušnosti (t.j. sposobnost, da ostane v žalosti in veselju enako suveren in umirjen) ni bila položena v zibko. Kdor pozna Pavlovo osebnost iz drugih svetopisemskih sporočil, vé tudi, da je moral biti to zanj težak proces učenja, da je osvojil takšno držo. Kako lahko oziroma kako težko nam je sprejeti različne življenjske danosti z umirjenostjo in s polno zaupanja? Smo tudi mi pripravljene na dolgo vadbo, težavno borbo, vedno nove začetke, da bi se približali takšni osebni drži?

Bistvena evangelijska sporočila morda niso tako zelo očitna. Tu se srečamo s priliko o kraljevski svatbi, ki pa (če jo vzamemo dobesedno) vsebuje povsem neverjetne in nenavadne podrobnosti. Ja, je nenavadna, ker nas želi povabiti, da odkrijemo v priliki skrit smisel. Na to kaže uvodni stavek: "Nebeško kraljestvo je podobno..." To ni preprosta svatba, temveč tisto končno slavje celostnega odrešenja, katerega omenja že prvo berilo. Slavje, na katerega so povabljeni vsi ljudje, za katere ni pomembno, kateri kulturi ali religiji, državi ali narodu pripadajo. Ja, niti to ni pomembno, če se glede na človeška merila štejejo za hudobne ali dobre. Kaj nam s tem evangelij sporoča drugega, kot da si Bog želi praznovati veselo slavje z nami, s točno takimi kot smo, skupaj z vsemi našimi slabostmi, našimi nemočmi in z našimi ponavljajočimi neuspehi? Bog nas vabi, pa vendar nas nikoli ne sili. Božje povabilo je mišljeno kot darilo za naše odrešenje, če ga bomo sprejeli, pa je prepuščeno naši popolnoma osebni odločitvi. Iz tega je tudi razvidno, katere krščanske osebne drže nam želi približati ta svetopisemski odlomek – čuječnost za naše odločitve in zavest o odgovornosti, da s svojimi odločitvami in njihovimi posledicami sooblikujemo naše življenje in svet – v odrešenje ali v pogubo. Vprašanja za nas, ki odzvanjajo v tem svetopisemskem odlomku, se odkrivajo sama od sebe – kako odgovorimo na Božje povabilo? Kateri opravičila nam pridejo na misel? Kaj nam je (bolj) pomembno? Zakaj si vzamemo čas? Na katerih svatbah želimo plesati? Glede na to, če temu klicu sledimo ali ne in če sledeč temu klicu naš odnos oblikujemo v skladu z Jezusovim sporočilom in dejanji, se bo to prepoznalo iz tega, kar izžarevamo. "Kristjan je človek, v čigar bližini je lahko verjeti v Boga." Ali lahko to drugi rečejo o nas?

28. navadna nedelja A

*Tudi če bi hodil po globeli smrtne sence,
se ne bojim hudega, ker si ti z menoj. (Ps 23,4)*

Prvo berilo

Izaija 25,6-10a

Gospod nad vojskami bo na Síonski gori pripravil vsem ljudstvom gostijo s sočnimi jedmi, gostijo z žlahtnimi vini, s sočnimi in okusnimi jedmi, s prečiščenimi žlahtnimi vini. Na tej gori bo pretrgal zagrinjalo, ki zagrinja vsa ljudstva, in pokrivalo, ki pokriva vse narode: za vselej bo uničil smrt. Gospod Bog bo obrisal solze z vseh obrazov in z vse zemlje bo odstranil sramoto svojega ljudstva, kajti Gospod je govóril. Tisti dan bodo rekli: "Glejte, to je naš Bog, čakali smo ga in nas je odrešil. To je Gospod, ki smo ga čakali, radujmo in veselimo se, da nas je odrešil." Kajti Gospodova roka bo počivala na tej gori.

Drugo berilo

Filipljánom 4,12-14.19-20

Bratje in sestre, znam biti reven in znam biti v obilju. Na vse mogoče sem se navadil: biti sit in biti lačen, biti v obilju in biti v pomanjkanju. Vse zmorem v njem, ki mi daje moč. A kljub temu je bilo lepo, da ste mi pomagali v moji stiski. Moj Bog – bogat, kakor je – bo po svojem bogastvu v veličastvu potéšil vse vaše potrebe v Kristusu Jezusu. Našemu Bogu in Očetu pa bodi slava na veke vekov. Amen.

Evangelij

Matej 22,1-14

Tisti čas je Jezus spregovóril velikim duhovnikom in starešinam ljudstva v prilikah: "Nebeško kraljestvo je podobno kralju, ki je priredil svatbo svojemu sinu. Poslal je svoje služabnike, da skličejo povabljene na svatbo, vendar ti niso hoteli priti. Znova je poslal druge služabnike, rekoč: 'Povejte povabljenim: Glejte, pojedino sem pripravil. Moji voli in pitana teleta so zaklani in vse je pripravljeno; pridite na svatbo!' Ti pa se niso zmenili, temveč so odšli: eden na svojo njivo, drugi po svoji kupčiji; ostali pa so zgrabili njegove služabnike, jih sramotili in pobili. Kralj se je tedaj razjézil in poslal svojo vojsko, da so pobili tiste morilce in njihovo mesto požgali.

Nato je rekel svojim služabnikom: 'Svatba je pripravljena, toda povabljeni je niso bili vredni. Pojdite torej na križišča in povabite na svatbo, kogar koli najdete.' Služabniki so odšli na potí in zbrali vse, ki so jih našli, hudobne in dobre, in svatovska dvorana se je napolnila z gosti. Ko je kralj prišel pogledat goste, je opazil tam človeka, ki ni imel oblečenega svatovskega oblačila. Dejal mu je: 'Prijateli, kako si prišel sem, ko nimaš svatovskega oblačila?' Ta pa je molčal. Tedaj je kralj rekel strežnikom: 'Zvežite mu noge in roke in ga vrzite ven v najglobljo temo. Tam bo jok in škripanje z zobmi.' Veliko je namreč poklicanih, a malo izvoljenih."

V razmislek

Vsi trije svetopisemski odlomki današnjega dne se osredotočijo na vrsto osebnih drž in izkušenj, ki so vse bistveno povezane z našo krščansko vero, hkrati pa nas vabijo, da preverimo, v kolikšni meri so te drže prisotne v našem življenju.

Če se vživimo v razpoloženje prvega berila, lahko začutimo kar nekaj tolažbe, upanja in hvaležnosti, ki se odražajo v tem odlomku. Ali zaznamo tudi v našem življenju trenutke, ko Bog odpravi našo žalost in nam pripravi slavnostno pojedino? Ali lahko občutijo in izkusijo to svetopisemsko prispodobno veselja preko naše drže tudi drugi ljudje?

V drugem berilu lahko občutimo del Pavlove umirjenosti in zaupanja. Naštevaje njegovih osebnih izkušenj nam da slutiti, da mu življenjska umetnost duhovne ravnodušnosti (t.j. sposobnost, da ostane v žalosti in veselju enako suveren in umirjen) ni bila položena v zibko. Kdor pozna Pavlovo osebnost iz drugih svetopisemskih sporočil, vé tudi, da je moral biti to zanj težak proces učenja, da je osvojil takšno držo. Kako lahko oziroma kako težko nam je sprejeti različne življenjske danosti z umirjenostjo in s polno zaupanja? Smo tudi mi pripravljene na dolgo vadbo, težavno borbo, vedno nove začetke, da bi se približali takšni osebni drži?

Bistvena evangelijska sporočila morda niso tako zelo očitna. Tu se srečamo s priliko o kraljevski svatbi, ki pa (če jo vzamemo dobesedno) vsebuje povsem neverjetne in nenavadne podrobnosti. Ja, je nenavadna, ker nas želi povabiti, da odkrijemo v priliki skrit smisel. Na to kaže uvodni stavek: "Nebeško kraljestvo je podobno..." To ni preprosta svatba, temveč tisto končno slavje celostnega odrešenja, katerega omenja že prvo berilo. Slavje, na katerega so povabljeni vsi ljudje, za katere ni pomembno, kateri kulturi ali religiji, državi ali narodu pripadajo. Ja, niti to ni pomembno, če se glede na človeška merila štejejo za hudobne ali dobre. Kaj nam s tem evangelij sporoča drugega, kot da si Bog želi praznovati veselo slavje z nami, s točno takimi kot smo, skupaj z vsemi našimi slabostmi, našimi nemočmi in z našimi ponavljajočimi neuspehi? Bog nas vabi, pa vendar nas nikoli ne sili. Božje povabilo je mišljeno kot darilo za naše odrešenje, če ga bomo sprejeli, pa je prepuščeno naši popolnoma osebni odločitvi. Iz tega je tudi razvidno, katere krščanske osebne drže nam želi približati ta svetopisemski odlomek – čuječnost za naše odločitve in zavest o odgovornosti, da s svojimi odločitvami in njihovimi posledicami sooblikujemo naše življenje in svet – v odrešenje ali v pogubo. Vprašanja za nas, ki odzvanjajo v tem svetopisemskem odlomku, se odkrivajo sama od sebe – kako odgovorimo na Božje povabilo? Kateri opravičila nam pridejo na misel? Kaj nam je (bolj) pomembno? Zakaj si vzamemo čas? Na katerih svatbah želimo plesati? Glede na to, če temu klicu sledimo ali ne in če sledeč temu klicu naš odnos oblikujemo v skladu z Jezusovim sporočilom in dejanji, se bo to prepoznalo iz tega, kar izžarevamo. "Kristjan je človek, v čigar bližini je lahko verjeti v Boga." Ali lahko to drugi rečejo o nas?